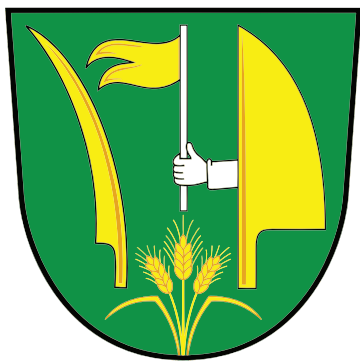

Továřský ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK OBECNÍHO ÚŘADU

Zpravodaj vydává pro svou interní potřebu obec Továř, č.p. 18, PSČ 78316, IČ: 00635626 Ev. č. MK ČR E 21473.
Do tohoto čísla přispěli: Miroslav Majer, Marta Šubrtová, Eva Hudcová, Jana Kráčmarová, Alena Marková, Monika Mackovíková, Jaroslav Málek a Michal Šubrt.
Redakční zpracování: Marta Šubrtová (731 900 647, martasubrtova@seznam.cz). Příspěvky jsou redakčně upravovány.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

továřské hodové slavnosti

Pátý červenec je v naší obci již od roku 1844 vyhrazen výlučně místním hodům, které v dávnější minulosti patřily k těm nejvelkolepějším oslavám života na vesnici a lidé se na ně v předstihu pečlivě připravovali. Přestože v naší době již síla tradic značně polevila a společenské akce tohoto druhu mají daleko globálnější charakter, alespoň v dopoledním programu se nám lidového ducha přece jen daří udržovat. Svědčí o tom především účast na hodové mši u kapličky Cyrila a Metoděje, na které se i přes značné vedro sešlo kolem padesátky lidí z Továře i blízkého okolí. Techničtí pracovníci z obecního úřadu naštěstí silnou sluneční aktivitu přepokládali, a tak prostranství před svatostánkem improvizovaně zastřešili látkovými slunečníky, což s povděkem kvitovali zejména starší účastníci. Hudebníci, jejichž dechové vsuvky k továřskému liturgickému programu neoddelitelně patří, se zase před paprsky nenápadně skryli ve stínu lípy. A Otec Tomáš z dolanské farnosti, jehož před vedrem v ornátu pro změnu chránilo stinné průčelí kaple, se rozpovídal o odkazu obou byzantských věrozvěstů, kteří k nám z vyspělejšího světa přinesli nejen novou víru, ale také vzdělanost a písmo. Zamyslel se i nad dodržováním tradic, které není škodlivé a často bývá i povznášející, a také připomněl, že Evropa byla v pohybu i v prvním tisíciletí a že strach z odlišných kultur nikdy nic dobrého nepřinesl.

Hodové odpoledne bylo oficiálně zahájeno o půl třetí. Obavy z úmorné výhně, která mnohé hosty od návštěvy Koliby odradí, naštěstí brzy vzaly za své: slunce se schovalo za mraky, teplota

sklouzla pod třicítku a dětské atrakce i lavičky se brzy zaplnily. Pořádající agentura se snažila nabídnout to nejlepší, co měla: na grilu se opékaly vepřové i rybí speciality, pivo se nestačilo dolévat, na pódiu se střídaly lokální rockové kapely, bdělý moderátor nenechal drobotinu ani na chvíli vydechnout a vybízel ji k soutěžení... Aktivit i zvuků bylo chvílemi tolik, až těm konzervativnějším mohlo připadat, že ta „hodová pohoda“, jak ji znali v dobách svého mládí, v tom současném konzumním kvapíku nadobro zaniká, že se už ani nelze nezúčastněně zaposlouchat do útržků hovorů či jen tak, s lehkým srdcem, pozorovat to bezstarostné generační hemžení. A tak když nakonec slehla hasičská pěna a odezněl ten neúnavný dětský ryk, mnozí si možná oddechli, že je to sváteční, dojmově přesycené odpoledne konečně za nimi. Přesto ale máme takové tušení, že rádi přijdou za rok zase – možná proto, že právě to mnohohlavé hemžení, jásot dětských duší, nespoutané veselí i to místy ohlušující dunění bubnů a kytar je dobrým znamením, že to místo, kde se cítí doma, stále pulzuje a hřívá energií a ta jeho vesnická ospalost je jenom optický klam.

Večerní zábavu předznamenal vydatný déšť, po kterém půda už dlouho volala, a tak nikomu z těch, kdo se pod střechou Koliby zúčastnili pozdního hudebně-tanečního programu, vlhký ani chladivý vzduch tolik nevadil. A přestože živé vystoupení rockové kapely muselo být kvůli dešti odvoláno a kulisu tak dělala jen reprodukováná hudba, zdrželi se mnozí z hostů až do druhé hodiny ranní.

IV. meziobecní olympiáda

Poslední květnová sobota patřila dlouho očekávané, v pořadí již čtvrté meziobecní olympiádě, které se zúčastnili sportovní nadšenci všech věkových kategorií z Dolan, Bělkovic-Laštan, Továře a Samotíšek. Letos se do klání v atletickém areálu dolanské základní školy přihlásilo 175 závodníků, což je o 29 více než vloni. Továř měla v tomto ročníku největší zastoupení se 49 účastníky v nepřehlédnutelných žlutých dresech, z Dolan jich dorazilo o jednoho méně, z Bělkovic-Laštan 43 a ze Samotíšek 35.

Počasí bylo, podobně jako v minulých letech, až nemilosrdně slunečné, a tak v improvizovaném občerstvovacím zákoutí, o které se i letos vzorně staral profesionální catering z Hlušovic, bylo neustále plno. Pod dohledem ředitele závodu, továřského starosty Miroslava Majera, a jeho dolanského protějšku Rudolfa Pečínky ve funkci předsedy olympijského výboru se tento největší sportovní podnik v okolí naplno rozproudiv úderem deváté hodiny. Nad správností výsledků, které byly letos zpracovávány elektronicky, bděl hlavní rozhodčí, dolanský tělocvikář Martin Gazdík. Moderování se chopil tak jako vloni energický olomoucký bavič Marek Zahradníček.

Jak si naši sportovci v jednotlivých disciplínách vedli? V běhu jsme letos zaostali za loňskými medailovými žněmi: z celkem dvanácti běžeckých disciplín zvítězili pouze Jan Rychtecký v kategorii do 9 let, junior Jan Majer (oba v běhu na 200 metrů) a vytrvalostní běh bez věkového omezení na 2 000 metrů opanovala Tereza Krahulíková, která závodnici na druhém místě nadělila téměř půl minuty. Ve štafetách si pak jako stříbrná vedla rodina Chládkova. Běžecky nejúspěšnější byly Dolany a Samotíšky. Zvláštní cenu v mužské kategorii si v dvoukilometrovém běhu vysloužil nejstarší účastník her, 73letý pan Jašek ze Samotíšek, který tuto trať zvládl v čase 10:53.

Ve vrhačské části se nejvíce dařilo koulařům-petanquistům do šesti let, kteří obsadili první a třetí místo (Vojtěch Černohouz a Michael Šubrt). Mezi skokany se blýskli mládežníci do 16 let Lukáš Richter a Tereza Krahulíková, kteří brali ve skoku dalekém zlato za výkony 5,56 a 3,97 metrů, z juniorů skončili mezi prvními pěti hned čtyři továřští chlapci, ač jim zlato těsně uniklo. Vrcholem individuálního klání pak bylo ostře sledované finále ve skoku vysokém, kde Vojtěch Richter za nadšeného aplauzu diváků sesadil z trůnu loňského vítěze, Tomáše Arbeita z Bělkovic-Laštan, když pokořil laťku v úctyhodné výšce 173 centimetrů. To byl také jediný rekord mítinku, jenž některý z našich amatérských sportovců letos překonal.

Z kolektivních sportů se soutěžilo v nohejbale a plážovém volejbale, v nichž se představilo pokaždé osm družstev. Týmové soutěže byly vždy naší výstavní skříní, a nejenak tomu bylo i letos: ve volejbale jsme opět získali zlato.

Asi žádný z našich sportovců nebyl zdrcen, že po sečtení všech výsledků skončila Továř až třetí, protože všichni si přišli hlavně užít atmosféru, pobavit se s vrstevníky a dopřát tělu trochu soutěžního adrenalinu. Skutečnost, že zájem o podobné podniky nepolevuje, ale naopak narůstá, je navíc zárukou toho, že v příštím roce bude tento sportovní mítink organizačně ještě vyspělejší – a možná se tentokrát dočkáme i onoho vytouženého olympijského ohně...

BOWLINGOVÝ TURNAJ

Z iniciativy obce se v polovině dubna konal druhý ročník bowlingového turnaje, jehož se zúčastnilo 11 zájemců. O tom, že je tento rekreační sport oblíbený zejména mezi továřskými důchodci, svědčí fakt, že vítězi mužské i ženské kategorie se stali právě senioři.

dětský den

Poslední květnový víkend byl vskutku bohatý na vyžití. Továřští sportovci ještě vstřebávali zážitky z IV. meziobecní olympiády a organizátoři již následující den dopoledne chystali dětský den plný zábavy a atrakcí. Od 14. hodiny byla pro děti připravená stanoviště s úkoly, za jejichž splnění je čekaly sladké odměny. Celé odpoledne tradičně moderoval pan Ivo Opletal a jeho dcery, kteří pro nejmenší opět připravili spoustu soutěží a tanců. Nechybělo oblíbené „tatéřské studio“ ani koutek s malováním na obličej. K řádění vybízely dvě hlavní atrakce, obří nafukovací skluzavka a skákací hrad. Děti s nadšením uvítaly také možnost projet se na ponících Šárce a Grizim, kteří po ztrátě svého domova nalezli v Tověři své útočiště díky zdejší dobrosrdečné ošetřovatelce koní Lence Chromčákové. Počasí vyšlo na jedničku, nechybělo občerstvení ani dobrá nálada, a tak se dětský den i letos velmi vydařil.

Z NAŠÍ MATÉŘSKÉ ŠKOLKY

*Proč bychom se školy báli
nejíme žádní peciváli.
Máme přece bystrou hlavu
k učení i pro zábavu.
Předrosteme táty, mámy,
počítejte brzy s námi!*

S těmito slovy a hymnou dětí z tověřské mateřské školy se v pondělí 28. května se školkou na slavnostním pasování rozloučilo pět předškoláků, kteří po prázdninách vstoupí do nové etapy svého života. Letos se rozloučení uskutečnilo téměř s měsíčním předstihem z důvodu rekonstrukce školky, která probíhá od měsíce června a kvůli níž nyní děti obývají náhradní prostory kulturního domu. Pasování dětí do řad školáků znamená pro děti i jejich rodiče významný okamžik, a tak nezřídka ukápnou i slzičky. Kromě krále a královny se s dětmi přišel rozloučit také pan starosta, který jim předal drobné dárky a krásný dort se jmény všech, kterým od září začnou nové povinnosti. A co v tento den děti prožily? Od rána hrály různé netradiční hry v maskách, které pak představily na módní přehlídce, vyřádily se na objednaném skákacím hradu, jezdily na koních. A protože bylo opravdu velké vedro, zašli jsme všichni po obědě a odpočinku do dolanské cukrárny na zmrzlinu. Mezitím, co jsme byli pryč, přichystali rodiče všech dětí na školní

zahradě pohoštění z dobrot, které pro děti sami připravili. Úderem půl osmé se všech pět předškoláků odebralo do školky, aby se po večerní pohádce uložily „na kutě“ a naposledy tu ulehly ke spánku – tentokrát až do rána. Myslím si, že na tento zážitek budou děti vzpomínat i dlouho poté, když už dají školce v Tověři nadobro sbohem.

Jana Kráčmarová
ředitelka MŠ

Z NAŠEHO KLUBU DŮCHODCŮ

Začátek nového roku jsme tradičně zahájili besedou s panem starostou, který nám nad kávičkou pověděl o plánech obecního úřadu na letošní rok. Procházeli jsme historické fotografie Tověře a podle vzpomínek se snažili poznat ty, kteří již nejsou mezi námi. Také jsme oslavili úctyhodné 95. narozeniny pana Malíka.

V březnu nám paní místostarostka promítla záběry ze staré Olomouce, na nichž jsme rozpoznávali zaniklé ulice a budovy, které neznali ani naši nejstarší pamětníci.

Duben byl zajímavý návštěvou pana Tomáše Pytlíčka, který měl poutavou přednášku o své cestě do Kanady a sjíždění divoké řeky Yukon. Své povídání doprovodil i úžasnými obrázky tamní nedotčené přírody.

Sportovně zdatní senioři se také úspěšně zúčastnili turnaje bowlingu v Hlušovicích. Výlet do Velkých Losin přišel na řadu v květnu. Návštěva papírny, zámku a lázní se vydařila, počasí nám přálo. Pravidelnou předprázdninovou opékačku jsme měli v polovině června; ke kabanosu z udírny jsme si dali pivečko a nechybělo ani sousedské povídání.

Někteří senioři se domluvili na společné dovolené na Šumavě. Počasí vyšlo, přišlo jen jeden den, ty ostatní jsme strávili vycházkami po šumavských hvozdech. Pěkné prázdniny a po nich opět na viděnou!

Alena Marková

Před časem vznikla **facebooková skupina** „Tověřské maminky a tatínci“, která si klade za cíl vytvářet kontakty, podpořit výměnu zkušeností, nabídnout pomocnou ruku nebo jen o sobě navzájem vědět. Patříte-li do této kategorie, budeme rádi, když se k nám připojíte. Zároveň připomínáme, že již dva roky funguje facebookový profil TOVĚŘ, který má v současnosti již 95 sledujících.

MONITORING OBOJŽIVELNÍKŮ

Během posledních desetiletí dochází k dramatickému úbytku populací obojživelníků po celém světě, Českou republiku nevyjímaje. Obojživelníci však hrají klíčovou roli v ekosystému, jsou považováni za dobré ekologické indikátory a pro člověka skýtají obrovský farmakologický potenciál. V neposlední řadě nesmíme zapomenout na jejich mimořádnou schopnost regulovat stavy biologických škůdců. S ohledem na jejich význam má úbytek či zánik jejich populací významný vliv na jiné organismy včetně člověka. Vystává tak otázka: jak je nejlépe chránit? Ochrana přírody má smysl pouze tehdy, známe-li příčiny ohrožení a vycházíme-li ze znalostí biologie, potažmo ekologie jednotlivých druhů a jejich fungování v ekosystému.

Jedním z mála společenstev, kde mohou probíhat hodnotná pozorování a studia, je retenční nádrž na okraji obce Tověř, kde se nachází společenstvo silně ohrožených druhů obojživelníků, které je v dnešní době velmi vzácné a nadregionálně významné. V loňském roce při studiu migrační aktivity, tedy pohybu mezi rozmnožovací nádrží a jejím okolím, bylo u zábran odchyceno přes 1100 jedinců čolka velkého, v samotné nádrži pak dalších 400 exemplářů, čímž se odhad velikosti populace dostal na rozmezí 1600 – 1900 jedinců. Jedná se tak aktuálně o pátou největší zdokumentovanou lokalitu tohoto silně ohroženého druhu na světě! V letošním roce se výzkum vědců a studentů z Katedry ekologie a životního prostředí UP v Olomouci a Akademie věd ČR zaměřuje na aplikaci nové metody pozorování čolků velkých v terénu, a to prostřednictvím pasivního čipu umístěného pod kůži zvířete. V nádrži pak můžete vidět antény, které dvakrát za sekundu 24 hodin denně detekují pohyb jedince ve vodě. Na podzim pak budou jedinci za pomoci vysílačky a čtečky dohledáváni ve svých suchozemských zimovištích. Jedná se o metodu, která byla dosud aplikována jen na několika málo druzích obojživelníků, zejména mloků.

Letošní rok však není srážkově ideální ani pro čolky, ani pro výzkum samotný a během května nádrž téměř vyschla. Za velkorysé podpory místní samosprávy i obyvatel byla na pomoc povolána hasičská jednotka z obce Dolany, která do nádrže přecerpala z místního rybníku několik kubíků vody. Larvy čolka velkého a dalších druhů obojživelníků tak mohly pokračovat ve svém vývoji a jejich nová generace byla uchráněna před velmi neblahým osudem.

Výzkum tohoto vzácného obojživelníka tak může probíhat i nadále. Rádi bychom využili této příležitosti a vyzvali všechny tověřské občany, kteří se v okolí této lokality pohybují, aby brali ohled na to, že jde o jedno z posledních útočišť tohoto živočišného druhu, a nenarušovali jeho přirozené prostředí odpadky, hlukem ani jinými nevhodnými zásahy.

Mgr. Lukáš Weber

katedra ekologie a životního prostředí
Univerzita Palackého Olomouc

REKONSTRUKCE

MÍSTNÍ KOMUNIKACE U LÍPY

V květnu byla dokončena rekonstrukce místní komunikace od Lípy k bytovkám včetně instalace tří stojanů solárního osvětlení. Tato investiční akce byla podpořena z prostředků Olomouckého kraje, programu obnovy venkova, v rámci podpory budování a obnovy infrastruktury. Celková cena díla činí 740 000 Kč, z čehož obec obdržela ze zmiňovaného programu příspěvek ve výši 375 000 Kč.

CESTA V OBYTNÉ ČTVRTI "ZA HUMNY"

Tato původně polní cesta, která se dnes nachází v nově zastavěné rezidenční části na západním kraji obce, je již delší dobu terčem oprávněné kritiky mnoha jejích uživatelů, kteří volají po její rekonstrukci. Vedení obce si tuto skutečnost uvědomuje a již také podniklo všechny potřebné kroky k tomu, aby mohla být cesta uvedena do požadovaného stavu.

Je nicméně nutné připomenout, že na vině současné situace je především dřívější majitel pozemků, který měl v plánu zde vybudovat dvě řady rodinných domů, a to na základě změny územního plánu z počátku nového tisíciletí, v němž bylo rozhodnuto využít této lokality pro rozšíření obecní zástavby. Tento majitel však od původního plánu ustoupil a nakonec pozemky rozprodal soukromým investorům, případně dalším firmám. Noví majitelé poté prováděli zasíťování na svých pozemcích na své náklady, aniž by došlo k firmou původně slibovanému rozšíření cesty a převodu dotčené části pozemků na obec. Důsledkem je dnes nevyhovující úzká komunikace, kterou již není možné dále rozšiřovat z důvodu zastavění pozemků. Současné zastupitelstvo se tuto svízelnou situací snažilo s majiteli dotčených pozemků vyřešit dohodou o darování té části pozemku, která zasahuje do stávající komunikace. Většina z deseti majitelů inkriminovaných pozemků s tímto řešením souhlasila, nicméně dva majitelé nebyli ochotni tuto část pozemku obci bezúplatně darovat, a jednání se proto táhla několik let. Bez souhlasu všech majitelů bohužel není administrativně možné s rekonstrukcí komunikace začít. K dnešnímu dni je situace taková, že zmiňovaní dva majitelé nakonec přistoupili alespoň na souhlas s provedením stav-

by, takže 9. května letošního roku mohla být odeslána žádost o stavební povolení příslušnému odboru státní správy. Po obdržení povolení proběhne výběrové řízení na dodavatele stavby a obec zažádá o dotaci na tento projekt, jehož cena (i vzhledem k nutnosti zbudovat obratiště dovolující otáčení vozidel integrovaného záchranného systému) pravděpodobně přesáhne 1,5 milionu korun. S ohledem na zákonné lhůty všech nezbytných administrativních kroků předpokládáme, že tato investiční akce bude zrealizována nejdříve na jaře roku 2019.

REVITALIZACE NÁVSI

Možná si ještě vzpomenete, s jakým nadšením jsme vás v roce 2014 informovali o zamýšlené revitalizaci návsi, která by měla být výstavní skříní každé obce, avšak mnoho let byla z různých důvodů zcela zanedbávána. Tento projekt měl komplexně řešit nevyhovující stav chodníků a zbudování nových zastávek, vytvořit funkční prostor s lavičkami a informačními tabulemi v okolí kaple

a svaté trojice, obnovit stromovou výsadbu, zbudovat přeložku nadzemního elektrického vedení a zpomalovací ostrůvek na vjezdu do obce. V té době nám značně nahrávala tehdejší dotační politika ministerstva pro místní rozvoj, díky níž bychom v případě tohoto projektu za víc jak 10 milionů korun mohli počítat až s 90procentní úhradou nákladů z evropských dotací. Celou snahu nicméně nakonec pohřbily námitky spolku Symbios z Vestce u Prahy, a když jsme pak kvůli průtahům v následném řízení propásli ono krátké období, kdy vláda investiční akce tohoto typu štědře podporovala, byli jsme nuceni tyto smělé plány uložit do složky a nechat je na neurčitou dobu spát.

Na lepší časy se začalo blýskat v lednu letošního roku, kdy jsme konečně obdrželi územní rozhodnutí, které nám umožní zrealizovat alespoň první z několika samostatných etap, jíž je akutní obnova a výstavba nových chodníků, které budou protaženy až na okraj obce, a na to navazující přesazení a zbudování nových autobusových zastávek. Projektová dokumentace by měla být připravena do 30. září tohoto roku, a půjde-li vše podle předpokladů, mohli bychom se k 31. prosinci dočkat i pravomocného stavebního povolení.

Realizace tohoto záměru jde v ruku v ruce s finančními možnostmi obce, resp. získáním státní dotace. Současný odhad je do dvou let od získání výše uvedeného stavebního povolení.

Ač se jedná pouze o zlomek původních záměrů, věříme, že se nám postupně podaří zvelebit toto „srdce Továře“, za nějž byla návés po dlouhá staletí považována, a oživit tak jeho zanedbávaný tep.

DALŠÍ ZPRÁVY Z DĚNÍ V OBCI

• účet hospodaření obce

Podle účetní závěrky za rok 2017 měla obec Tověř příjmy ve výši 10 234 077 Kč, celkové výdaje potom skončily na částce 8 161 316 Kč. Na účtu obce je rovněž uloženo okolo 6 milionů korun, které se v minulých letech podařilo ušetřit a které jsou určeny na pokrytí náročných investičních akcí, jako např. letošní přestavby mateřské školky.

• přemístění obecního úřadu

Stavební práce v prostorách nového obecního úřadu, který se pro občany otevřel 14. května, dosáhly 370 000 Kč bez DPH.

nová úřední doba obecního úřadu:

Oznamujeme, že úřední hodiny jsou v
pondělí a středu od 8:00 do 17:00 hodin.

• obecní bytový dům - výměna balkonů

Na základě velmi špatného stavu dřevěných balkonů na obecním bytovém domě č. 171 bylo rozhodnuto o jejich demolici, která proběhla začátkem července společně se zabezpečením stávajících balkonových vchodů proti pádu, a následně výstavbě nových balkonů. Nosné konstrukce budou kovové, výplně zábradlí a podlaha ze dřeva. Realizace je plánována do konce prázdnin, cena díla se pohybuje okolo 580 000 Kč. Dle vzájemné dohody obce s nově vzniklým spolkem bytovkářů-stávajících nájemníků bude financování této stavby čerpáno z prostředků tohoto spolku, nikoliv z prostředků obce.

• přestavba mateřské školky

Dne 8. června započala rekonstrukce stávajících prostor mateřské školky společně s výstavbou nového patra. Stavební práce, které provádí firma A-Z Stavby s.r.o., pokračují dle harmonogramu i přes menší nepředvídatelné komplikace (kolize dešťové kanalizace se základy nového bezbariérového vstupu, změny vazníků nové střechy, vlhkost stávajícího obvodového zdiva apod.) Ukončení prací a kolaudace jsou naplánovány k 31. srpnu letošního roku. Tento projekt je podpořen státní dotací z titulu MAS Šternbersko – IROP ve výši 2,85 milionu Kč, celkové náklady se budou pohybovat okolo 5,5 milionu Kč.

VÝZVA**palivové dřevo z obecního lesa**

V obecním lese je kůrovcem napadeno a označeno k těžbě více jak 60 stromů. Zájemci o tyto smrkové dřeviny se mohou hlásit na obecním úřadu nebo na telefonním čísle 725 490 430. Cena jednoho stromu se pohybuje kolem 300 Kč, těžba a odvoz vlastními silami.

splatnost poplatků za odpady

Přestože každý rok touto dobou upozorňujeme na nutnost uhradit poplatky za svoz komunálního odpadu a stočné, stále zhruba každá třetí domácnost tuto povinnost doposud nesplnila. Platební morálka se od loňského roku opět zhoršila, a proto musíme znovu důrazně připomenout, že platit za odpad je zákonem povinností každého občana a obec je povinna neuhrazené poplatky vymáhat. Všechny neplatiče upozorňujeme, že v souladu s obecně závaznou vyhláškou je obec oprávněna neuhrazený poplatek zvýšit až na trojnásobek nebo jej vymáhat soudně.

Pokud tedy patříte mezi ty, kdo poplatky za odpad doposud neuhradili, máte ještě možnost tuto chybu napravit do středy 31. července. Po tomto datu budou všichni zbývající neplatiči obesláni výzvou k doplacení poplatku navýšeného o pokutu.

PŘIPRAVUJEME

- V **neděli 19. srpna** proběhne na plácku za hasičárnou **turnaj v ruských kuželkách**. Pro účastníky bude v rámci startovního ve výši 100 Kč připraveno vydatné občerstvení. Touto soutěžně-společenskou akcí chceme připomenout zašlou slávu této zábavy, která v minulém století neodmyslitelně patřila k vesnickému koloritu. Atmosféru bude dotvářet živá, popř. re-produkovaná hudba. Registrace nutná předem na OÚ!
- V **sobotu 26. srpna** se v areálu Koliby uskuteční rocková taneční zábava **Srpnová noc** se samotišskou kapelou Starý WeMeNa. Pořádání akce se ujme Hospůdka na Kolibě, která zve všechny příznivce tvrdší živé hudby.
- Začátek školního roku dětem zpestříme **Cestou pohádkovým lesem**. V **sobotu 1. září** se na ně i na rodiče bude již tradičně ve Skalce těšit osvědčený tým fantaskních postavíček, které se postarají o zábavné odpoledne, které začne ve 14:00 hodin.

OBECNÍ KNIHOVNA V TOVĚŘI

provoz v období prázdnin:

5.7. - zavřeno	2.8. - zavřeno
12.7. - půjčuje se	9.8. - půjčuje se
19.7. - zavřeno	16.8. - dovolená
26.7. - půjčuje se	23.8. - dovolená
	30.8. - půjčuje se

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

červenec:	Tomáš Vondra	65 let
	Jan Rypar	80 let
září:	Igor Kopřiva	70 let
	Josef Rozsypal	65 let

Blahopřejeme!

NOVĚ NAROZENÍ

17. dubna se narodila **Amélie Podlasová**.27. dubna se narodil **Alan Krejčovský**.3. července se narodila **Monika Gojová**.

Přejeme do života hodně štěstí a lásky!

JUBILEUM OSOBNOSTI

Otec Vojtěch Koukal z dolanské farnosti, který se pravidelně účastní adventních akcí v naší obci, se pátého června dožívá kulatého životního jubilea. Padesátiny jsou vždy zlomem v životě člověka, časem dílčího hodnocení a bilancování uplynulých let a zároveň časem k nastolení nových vizí, výzev a úkolů... Je to také vhodná příležitost k rozhovoru a možnost tohoto duchovního pastýře lépe poznat. O rozhovor jej požádala Monika Mackovíková.

Jak ses vlastně, otče Vojtěchu, dostal ke kněžskému povolání?

Bylo mi patnáct let, věřil jsem, že Bůh existuje. V tom čase jsem si ale také začal uvědomovat, že Boha vlastně osobně neznám, i když v neděli chodím do kostela a sám se občas modlím. Vzpomínám si, jak jsem přišel za mladým knězem v naší farnosti a začal se s ním bavit o tomto mém dilematu. On mi na to odpověděl způsobem, který jsem nečekal. Řekl mi jednoduše: „Tak mu to řekni! „Neznám tě osobně, dej se mi víc poznat““. Po několika měsících jsem jeden večer, když jsem se tak opět u sebe na pokoji modlil, prožil něco, co jsem nikdy před tím nezažil. Vnímám jsem velmi silně, že se mnou na pokoji někdo je, kdo mě má nesmírně rád, v mém srdci byla obrovská radost i pokoj zároveň a bylo to stále silnější. V té chvíli mě naplnila hluboká jistota, i kdyby se teď cokoliv stalo, i kdybych zemřel, nic se neděje, Bůh je se mnou, s Ním se nemusím bát ničeho. Rok na to ke mně začala spontánně přicházet myšlenka na kněžství. Ze začátku jsem dělal mrtvého brouka, jako by to nezaznělo. Také jsem měl studentkou lásku a vůbec jsem si nedokázal v budoucnu představit svůj život bez manželství. Svoje vzpírání jsem po čase prožíval jako velký kámen, který nesu na svých zádech a který se stává stále těžší. Proto jsme si dali s přítelkyní na nějaký čas odstup. Zvláštní

ale bylo, že místo přirozeného smutku, frustrace a tesknosti, byly v mém srdci pokoj a radost, které zůstávaly. Nerozuměl jsem tomu, ale nemohl jsem to v sobě popřít. To byl moment, kdy jsem přijal Boží pozvání k tomu, abych směřoval ke kněžství. Neříkám, že to bylo bez bojů a překonávání překážek, ale vím, že to bylo správné rozhodnutí, že jsem na svém místě a také jsem v tom, co žiji, šťastný.

Můžeš nám přiblížit, jak ses dostal k tomu, že jsi farářem v dolanské farnosti?

V posledních letech totality, když jsem se začal připravovat k službě kněze, jsem si těžko představoval, že budu sám na nějaké faře. Měl jsem v sobě totiž touhu, shromáždit bratry a sestry, svobodné i rodiny, se kterými bychom si byli blízko, spolu mohli druhým sloužit, pomáhat poznávat Boha, který je blízký a milující, tak, jak jsem to sám mohl prožívat. Dnes vím, že ne náhodou jsem se během tohoto času mohl setkat s jedním knězem ze západního Německa, který u nás v době totality mívá tajné semináře a který na jednom z nich vyprávěl o zkušenosti z Komunity Blahoslavenství (tehdy se ještě jmenovala Komunita Lva z Judy a Obětovaného Beránka). Když vyprávěl o komunitě, ve které žili bratři a sestry, svobodní, i někteří zsvícení, rodiny a

kněží, a o životě i službě této Komunity, tak mě to hluboce zasáhlo. Ale zároveň jsem věděl, že hranice západním směrem jsou pro nás zavřeny. Když pak došlo k převratu, moje první cesta na západ vedla právě do jednoho domu Komunity v Německu. Tam jsem od prvního momentu vnímal, že toto je místo, kde mám jako kněz žít a sloužit a tam jsem také do komunity vstoupil. Když vznikl dům Komunity v České republice tady v Dolanech, přešel jsem sem. Zde jsem dostudoval a začal sloužit jako kněz. Po roce a půl představený zdejšího domu P. Etienne Richer, kterého mnozí z vás znáte, odešel do Francie, a já jsem se stal farářem zdejší farnosti a také představeným zdejšího domu Komunity.

Máš nějakou vlastní vizi pro farnost?

Pro mě je farnost taková velká rodina. Srdcem farnosti jsou ti, kteří poznali Ježíše Krista, který nejen pro nás zemřel na kříži, ale také vstal z mrtvých a skrze Ducha svatého je přítomný uprostřed nás, svých učedníků, dává nám poznávat, že jsme Bohem milovaní a že v něm máme jistou budoucnost. Je pro mě místem, kde může růst naše společenství s Bohem. Farnost je pro mě také místem přátelství, kde se každý může cítit přijatý takový, jaký je na své cestě hledání, kde každý může najít svůj domov a také prostor k tomu, aby se mohl darovat druhým, kde si pomáháme a neseme se navzájem. Se zdravou vizí farnosti přirozeně souvisí, že toto společenství roste v intenzitě a kráse vzájemných vztahů a také skrze nové bratry a sestry. Zdravé fungování farnosti si nelze představit bez setkávání v menších společenstvích (5-12 lidí), kde mohou bratři a sestry prožívat hlubokou sounáležitost a být si oporou v různých rovinách. U nás ve farnosti jsou to zvláště farní evangelizační buňky, které jsou tímto místem setkání, modlitby, sdílení a povzbuzení, ale také místem „rodinného prostředí“, do kterého mohou přicházet stále noví a noví lidé. Tato otevřenost je dána tím, že tato společenství se jako buňky v těle, když dorostou určité velikosti, dělí. Mám radost i z jiných realit ve farnosti: Modlitby matek, společenství mladých, scholy... Co je pro mě zásadní pro zdravý život farnosti, je otevřenost pro všechny

lidi dobré vůle, být místem setkání, povzbuzení a naděje. Každý je vítán a toužím, aby se všichni uprostřed nás mohli cítit dobře a ve svobodě taková, jací jsou.

Jaké další povinnosti kromě služby faráře v dolanské farnosti máš?

Vedle služby ve farnosti jsem představeným našeho komunitního domu tady v Dolanech. To znamená, že musím koordinovat komunitní život celého společenství bratří a sester a také služby a apoštoláty našeho domu, jako jsou duchovní cvičení, formační semináře pro lidi, kteří přicházejí do našeho komunitního centra tady v Dolanech i na jiných místech. Poslední tři roky mám jako regionální představený na starost komunitní bratry v Evropě, to znamená návštěvy těchto domů po Evropě, povzbuzování bratří a udržování kontaktů s nimi. Angažuji se pro obnovu farností v Čechách, na Moravě i na Slovensku, skrze šíření již zmiňovaných farních evangelizačních buněk, skrze intenzivní formaci pro kněze s názvem Trio a skrze organizování Konference o evangelizaci, která se už stává tradicí.

Při tom všem je třeba čerpat nové síly. Jak si nejlépe odpočineš? Co rád děláš ve svém volném čase?

V této službě, ke které mě Pán povolal, se cítím dobře a je to pro mě radost. Ale také si uvědomuji, a to stále víc, jak je třeba uprostřed toho všeho vypnout, že nelze fyzické síly trvale přepínat. Neříkám, že to dokážu žít úplně dobře, ale snažím se o to. To, co mi pomáhá relaxovat, jsou vycházky v přírodě, dobrá kniha a v poslední době také vyjíždky na motorce; být uprostřed přírody, to mi opravdu vyvětrá hlavu.

Co bys vzkázal lidem, kteří do kostela nechodí? Máš pro ně nějaké povzbuzení?

Bůh miluje každého člověka a v tom mu toužím být podobný. Rád se setkám a popovídám s kýmkoliv dobré vůle. Rozhodující pro mne není to, kde na cestě – ať už to nazveme hledání dobra, lásky, života anebo hledání Boha – jsme, ale že se snažíme být ryzí, přát dobro a upřímně hledat. V našem farním společenství se snažíme vytvářet kulturu dialogu a přátelství s každým. Všichni jste pozváni, ať už na každoroční Kurzy Alfa, které jsou pro lidi hledající a toužící poznat otevřené společenství církve (začínají na začátku ledna), nebo na farní den (v polovině června). Přijít můžete také na další setkání, např. na farní maškarní ples pro děti (únor), Pohádkový les (konec května), anebo jiná farní setkání a aktivity pro děti i dospělé. Chci Vás povzbudit, abychom nerezignovali na své hluboké touhy po lásce, přijetí, nesmrtnosti. Kéž se v našich životech, navzdory tomu všemu, co je těžké, tyto touhy naplní. Přeji Vám všem pokoj a dobro!

(P. Vojtěch Koukal se narodil 5. června 1968 v Brně. Vyrůstal v Sivicích u Brna. Teologii studoval v Litoměřicích a později v Olomouci. V roce 1991 vstoupil do Komunity Blahoslavenství v Rees v Německu. Po roce se vrátil do nově založeného domu v Dolanech u Olomouce. Po studiích teologie strávil formační rok ve Francii, v roce 1996 byl vysvěcen na jáhna a v roce 1997 na kněze v Lisieux ve Francii. Od roku 1999 je farářem a představeným Komunity Blahoslavenství v Dolanech. V letech 2007- 2009 odešel do Říma na postgraduální studia spirituální teologie.

Hodně mu leží na srdci, aby církev byla v hlubokém dialogu se společností a přinášela do ní hodnoty evangelia. O to se snaží konkrétně skrze kurzy Alfa, farní evangelizační buňky, konference o evangelizaci, několikaletou formaci pro kněze s názvem Trio.)

